

ACC. N:R M. 16782 : 1-5.

Landskap: Värmland *Upptecknare:* Staffan Mörling
Härad: Jösse *Berättare:* David Nilsson *m. fl.*
Socken: Köla *Berättarens yrke:* Jordbrukare/stenarbetare
Uppteckningsår: 1962 *Född år* 1884 *i* Köla socken

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

*går delvis in. s. 1-5.
(vattarenen)*

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16782:/.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

G a r d e l l s v i s a n .

Jag är född i en hydda invid Landvättersbyn,
där jag ägde både syskon och mor,
:där jag levde så lycklig och nöjd med min lott,
fast den ändå var ringa ibland.

Min fader han dog vid mina spädaste år,
men jag minnes väl honom ändå.
:Och sen jag gick ut i världen vid mitt femtonde år
för att pröva och finna lyckans vår.

Alltsen har jag arbetat uppå järnvägar alltjämt
men har inget kunnat spara ändå.
:Men likväl är det roligt så länge man är ung,
fastän arbetet där är ganska tungt.

För det mesta har jag knogat uti tunnlar och i berg,
och det arbetet suger ben och märg.
:Men dagen den är gådd med munterhet och sång,
fast den ändock varit tio timmar lång.

Vi voro tre kamrater som från Gillevara for,
och till Alvestabanan vi kom.
:Och där fingo vi arbete, för en tunnel var igång.
Den var sexhundra sjutti meter lång.

ACC. N:R M. 16782:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Två entreprenörer de drev oss fram med fart
genom berget där knogas natt och dag.
:Vår avlöning den var ringa, den delades av vår bas,
för det mesta de själva skulle ha.

Men när vi hade knogat uti tunneln ett par år,
blev en skäring, och den var ganska svår.
:Det var ruskigt att arbeta, det sa vi en och var,
Men Lindström svarade det ingen fara var.

Han kände nog till skälet på slänten där han stod
uppå skärningen som var av berg och knot.
:Han behövde ej arbeta, därför var han för god,
när hans arbetskraft av tretti man bestod.

Det var den fjärde april uppå nittonhundratvå,
när som vi uti arbetet stod,
:och på Lindströms befallning att det ingen fara var,
så länge raset en timma hade kvar.

Men raset kom så hastigt som blixten ilar fram,
och vi arbetade under nio man.
:Ja, en kamrat blev krossad, och jag ej undan hann,
och en tredje han blev skadad i en hand.

De övriga kamraterna blev slagne utav skräck.
Mina ben de var av stenar övertäckt.
:Men jag blev snart framdragen, men dock så illa klämd,
sen till staden med en skjuts jag blev sänd.

ACC. N:R M. 16782:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

På lasarettet fick jag ligga i närmare ett år,
för min skada den var väl ganska svår.
:För mitt högra ben var krossat, mitt vänstra var utav,
på två ställen, men det fick jag ha kvar.

Nog är det svårt bli skadad som jag i livets vår,
för min ålder var bara fem och tjugo år.
:Men jag är inte sorgsen, det bäst att vara glad,
så går tiden fort och dag och dag.

Från lasarettet jag kom och till Göteborg jag for,
och till järnvägsdirektören jag gick,
:och jag sporde honom hövligt om plats jag kunde få
som stationshjälp vid Alvesta-Borås.

Men svaret det fick jag på herremannased,
ni kan väl tänka er hurudant det blev.
:Du har arbetat för Lindström, jag har ej plats för dig,
nån försörjning, det får du ej av mig.

De fattige arbetarne skall jämt i sticket stå,
hur det är kan jag icke fullt förstå.
:Men likväl vor' det rätt om lotten lika full
vi hade mod och så vi sammanhöll.

Nu slutar jag min visa, den första, som ni ser;
jag har ingenting att skriva i den mer.
:För min hand och min penna den börjar bliva tung,
därför ändar jag för denna gång min sång.

ACC. N:R M. 16782:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Visan heter Gardellsvisan efter honom som har skrivit den och som den handlar om. Jag sjöng den när jag var med och borrhade för järnvägen. Det var i berget alldeles väster om hållplatsen. Lövberget heter det. Året var 1916.

Lindström var strejkbrytare.

/Ovan nämnda järnväg är Dal-Västra Värmlands och hållplatsen Krokebols. Upptecknarens anm./

ACC. N:R M. 16782:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ytterligare upplysningar om
Gardellsvisan.

"Jo, visst känner jag till Gardellsvisan. Jag är född i en hydda vid Landvätterns strand... Jag kände Gardell själv. Han var stenarbetare sedan efter olyckan. Men han lever nog inte nu längre. Blande Lindroth hjälpte honom att göra visan".